

«Η επιβίωση της Ελλάδας μέσα από διαδοχικά θαύματα»

"Με δυσπιστία ξεφύλλισα το βιβλίο του κ. Κωνσταντίνου Λούλη που αναφέρεται σε γεγονότα από την επανάσταση του 1821 μέχρι και τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015".

του Χαράλαμπου Παπαδόπουλου

Πριν τα Χριστούγεννα πήγα στην Δημοτική Βιβλιοθήκη για να κλάψω διαβάζοντας αυτά που συνέβησαν κατά την άλωση της Κωνσταντινούπολης το 1453 από την ιστορία του Κωνσταντίνου Παπαρρηγόπουλου. Το μάτι μου έπεσε σε ένα βιβλίο αφημένο πάνω σε ένα τραπέζι με τίτλο «Η επιβίωση της Ελλάδας μέσα από διαδοχικά θαύματα» του Κωνσταντίνου Λούλη. Δεν είχα ξαναδεί το βιβλίο ούτε είχα ξανακούσει το όνομα του συγγραφέα.

Με δυσπιστία έπιασα το βιβλίο επειδή πριν καιρό είχα ξεκινήσει να διαβάζω το βιβλίο «Τα ψιλά γράμματα της ιστορίας» κάποιου «ιστορικού» από την Κρήτη και έφριξα από τις προκαταλήψεις του. Για παράδειγμα σε ένα σημείο ανέφερε τα λόγια του Αποστόλου Παύλου (Α΄ Κορινθ.7,4) ότι η γυναίκα δεν εξουσιάζει το σώμα της αλλά το εξουσιάζει ο άντρας της. Και ξέσπασε σε ένα παραλήρημα εναντίον της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Και απέκρυψε ο «αντικειμενικός ιστορικός» ότι στην αμέσως επόμενη σειρά γράφει ότι και ο άντρας δεν εξουσιάζει το σώμα του αλλά το εξουσιάζει η γυναίκα του.

Με δυσπιστία λοιπόν ξεφύλλισα το βιβλίο του κ. Κωνσταντίνου Λούλη που αναφέρεται σε γεγονότα από την επανάσταση του 1821 μέχρι και τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015. Δεν περίμενα ότι θα είχε την τόλμη ο συγγραφέας να παρουσιάζει με τόση ειλικρίνεια την αλήθεια. Σε γεγονότα που ακόμα πονάνε όπως τον Εμφύλιο Πόλεμο 1946-49, την Χούντα του Παπαδόπουλου, το Πολυτεχνείο του Νοέμβρη του 1973, την εισβολή στην Κύπρο το 1974, μέχρι και το δημοψήφισμα του ΣΥΡΙΖΑ το 2015 παρουσιάζει με

απλά λόγια την αλήθεια και αν και ερασιτέχνης ιστορικός ξεπερνάει πολλούς επαγγελματίες ιστορικούς, επειδή παραθέτει και τις πηγές που στηρίζονται αυτά που λέει. Επιστολές του ΕΑΜ, του ΕΔΕΣ, Προκηρύξεις, αποκόμματα εφημερίδων, αφίσες της εποχής, πρακτικά Συνεδρίων ...

Θα παραθέσω ένα απόσπασμα από την σελίδα 415 που αναφέρεται στην νεολαία : «Η αλλαγή στον τρόπο ζωής και διαπαιδαγώγησης της νεολαίας, που ξεκίνησε το 1976 επί Γεωργίου Ράλλη, διαμόρφωσε έπειτα από 35 χρόνια μια διαφορετική ελληνική νεολαία με τεράστια γλωσσικά κενά, σε μεγάλο βαθμό χωρίς ιδανικά και χωρίς ενδιαφέροντα για την πολιτική ζωή, η οποία εκφράζει την αποστροφή της για τους πολιτικούς, που την απαξίωσαν.

Από τα μέσα του 20ού αιώνα παρατηρείται σταδιακή απομάκρυνση των Ελλήνων από τις ρίζες τους (γλώσσα και ιστορία). Η απλοποίηση και η λεκτική αλλοίωση του άλλοτε πλουσιότατου ελληνικού λεξιλογίου (120.000 λέξεις) και η άγνοια τόσο της αρχαίας και νεότερης ιστορίας όσο και των ηρώων πρωταγωνιστών της χαρακτηρίζουν τη νέα γενιά των Ελλήνων, η οποία χρησιμοποιεί στο λεξιλόγιό της λίγες εκατοντάδες λέξεις.

... Όλοι αυτοί (αναφέρει ήρωες που ούτε εγώ τους ήξερα), αντί να είναι πρότυπα ηρώων για την ελληνική νεολαία, έχουν περάσει στη λήθη του παρελθόντος και με την πάροδο του χρόνου θα περάσουν στην αφάνεια. Ατυχώς, η νεοελληνική ιστορία εξάντλησε όλη της την ευαισθησία στη μνήμη των νεκρών του Πολυτεχνείου και του Γρηγορίου Λαμπράκη».

Λίγο παρακάτω αναφέρεται στην υπερπαραγωγή πτυχιούχων από το 1981 και μετά, στην υποβάθμιση των πτυχίων, στην ανικανότητα των πολιτικών να αντιγράψουν επιτυχημένα συστήματα Υγείας και Παιδείας από την Ελβετία ακόμα κι από την Κούβα ... Για το τελευταίο, επειδή εδώ και 27 χρόνια υπηρετώ σε Λύκεια της Μακεδονίας (όχι της Βόρειας), μπορώ να πω ότι με τις σπασμωδικές αλλαγές και τους πειραματισμούς που κάμνουν στο Λύκειο κοντεύουν να τρελάνουν καθηγητές και μαθητές.

Νομίζω στο πόσο ψηλά φτάνει ένας άνθρωπος έχει μεγάλη σημασία από ποιο ύψος ξεκινάει. Για παράδειγμα, η Παναγία που έφτασε τόσο ψηλά ώστε να γίνει ασύγκριτα ανώτερη από τους αγγέλους ξεκίνησε και από μεγάλο ύψος αφού οι γονείς της, ο Ιωακείμ και η Άννα, ήταν οι αγιότεροι γονείς που υπήρξαν ή θα υπάρξουν.

Το πόσο σπουδαία Μητέρα ήταν η μητέρα του κ. Κωνσταντίνου Λούλη φαίνεται από τις συμβουλές που έδωσε στον γιό της, στην σελίδα 433 : «Παιδί μου, η Ελλάδα είναι σαν ένα καράβι που πλέει στα πελάγη χωρίς πυξίδα, χωρίς καθορισμένη πορεία, με πλήρωμα που συνεχώς μαλώνει μεταξύ του, αλλά παρά τις τρικυμίες και τις καταιγίδες, επιπλέει, και τη στιγμή που πάει να τσακιστεί στα βράχια, το χέρι του Θεού το προστατεύει, αλλάζει την πορεία του, κι έτσι αυτό συνεχίζει να θαλασσοδέρνεται, χωρίς να βουλιάζει. Γι αυτό η Ελλάδα πάντοτε τελικά επιβιώνει. Εσύ πρέπει να παλεύεις και να πιστεύεις στον Θεό. Έτσι μόνο

θα επιβιώσεις. Ο Θεός, δεν ξέρω γιατί, αγαπάει τη χώρα μας, και αυτό έχει αποδειχθεί μέσα από την ιστορία της».